

ефективних препаратів належать: пентоксифілін, клопидогрель, тиклопідин, антагоністи кальцію, аспірин, гіполіпідемічні засоби. Однак, недостатня ефективність і наявність небажаних ефектів (диспепсичні явища, кишкові кровотечі, шкірні геморагії, лейкопенія, тромбоцитопенія, агранулоцитоз) обмежують їх застосування.

З даних літератури відомо, про наявність у похідних ксантину периферичної вазодилаторної, антиагрегантної, кардіонейропротекторної, гіполіпідемічної дії, що робить даний клас перспективним у створенні нових сполук з антитромбогенної і одночасно антиагрегантної активностями.

З цією метою нами був здійснений синтез неописаних раніше 8-амінозаміщених 7-β-гідроксигу-(4'-хлорофеноксипропіл)ксантинів при короткочасному кип'ятінні 8-бромопохідних ксантину з первинними аліфатичними та вторинними гетероциклічними амінами.

ВЛИЯНИЕ НАТРИЯ НУКЛЕИНАТА НА ФУНКЦИОНАЛЬНУЮ АКТИВНОСТЬ ЛЕЙКОЦИТОВ ПЕРИФЕРИЧЕСКОЙ КРОВИ ПРИ ВТОРИЧНО ХРОНИЧЕСКОМ ВОСПАЛЕНИИ

А. Н. ШЕВЧЕНКО, Л. И. КОВАЛЕНКО

Харьковский национальный медицинский университет

АКТУАЛЬНОСТЬ.

Острое воспаление является защитно-приспособительной реакцией, а хроническое воспаление отличается утратой защитно-приспособительного значения. Лечение хронического воспаления чрезвычайно затруднено.

Важнейшим направлением в исследованиях воспаления является выяснение механизмов хронизации процесса, разработка принципов и методов предупреждения и лечения хронического воспаления.

Принципиальная возможность профилактики и лечения хронического воспаления является стимуляция гемопоза, увеличение продукции функционально активных лейкоцитов.

Одним из перспективных средств в этом направлении может быть натрия нуклеинат. В то же время возможность применения натрия нуклеината для профилактики хронического воспаления не изучалась.

Цель исследования — оценить влияние натрия нуклеината на функциональную актив-

Для підтвердження будови синтезованих речовин використані методи елементного аналізу, ІЧ-спектрофотометрії, ЯМР-спектроскопії та мас-спектрометрії.

Гостра токсичність (ЛД₅₀) була вивчена за методом Кербера при внутрішньошлунковому введенні синтезованих сполук. За результатами дослідження було встановлено, що за класифікацією К. К. Сидорова одержані речовини відносяться до IV класу токсичності — малотоксичні сполуки.

Антиагрегантну активність вивчали на фоні експериментальної гіперліпідемії. Дослідження агрегації тромбоцитів проводили за гемолізат-агрегаційним тестом з бідною та багатою тромбоцитами плазмою. В якості еталонів порівняння використовували аторвастатин, аспірин та пентоксифілін. Були знайдені сполуки, що виявляють значно сильнішу антиагрегантну дію ніж еталони порівняння.

ность лейкоцитов периферической крови при вторично хроническом воспалении.

МАТЕРИАЛЫ И МЕТОДЫ.

Вторично хроническое воспаление у 132 крыс-самцов линии Вистар массой 180-200г вызывали подкожным введением в область бедра 10мг λ-карагинена («Sigma», США). Натрия нуклеинат вводили под кожу спины в дозе 12 мг ежедневно в течение всего эксперимента. Животных забивали декапитацией под наркозом на 6-й час, 1-е, 2-е, 3-и, 5-е, 7-е, 10-е, 14-е, 21-е и 28-е сутки воспаления. О функциональном состоянии лейкоцитов крови судили на основании активности их маркерных ферментов в клетках (нейтрофилов — миелопероксидаза и кислая фосфатаза, моноцитов — α-нафтилацетат-эстераза, лимфоцитов — кислая фосфатаза и α-нафтилацетат-эстераза), которые определяли цитохимически по методам Грехема-Кнолля, Леффлера и Берстона.

РЕЗУЛЬТАТЫ ИССЛЕДОВАНИЯ И ИХ ОБСУЖДЕНИЕ.

Показано, что при воспалении на фоне применения натрия нуклеината по сравнению с естественным течением процесса функциональная активность лейкоцитов выше в ранние сроки вторично хронического воспаления, а в более поздние сроки — ниже. Усиленная против естественного течения воспаления функциональная активность лейкоцитов обеспечивает более эффективную элиминацию флогогена, в связи с чем хронизация воспаления уменьшается, что проявляется в снижении дальнейшего вовлечения лейкоцитов в процесс. Применение натрия нуклеината больше сказывается на функцио-

нальной активности нейтрофилов и лимфоцитов и меньше — моноцитов. Повышение функциональной активности нейтрофилов и лимфоцитов во многом связано с активацией лейкопоза, миграции лимфоцитов и поступлением в кровь новых лейкоцитов.

ВЫВОД.

По данным функциональной активности лейкоцитов периферической крови в динамике вторично хронического воспаления, применение натрия нуклеината приводит к уменьшению хронизации процесса, что свидетельствует о возможности использования препарата для профилактики хронического воспаления.

МЕХАНІЗМ ДІЇ ІНТЕРФЕРОНУ-А НА КУМУЛЮСНІ КЛІТИНИ ФОЛІКУЛІВ МИШЕЙ В УМОВАХ ІМУННОГО УШКОДЖЕННЯ ЯЄЧНИКІВ

О. А. ШЕПЕЛЬ¹, С. А. ЦИГАНКОВ², Р. І. ЯНЧІЙ¹

¹ *Інститут фізіології ім. О. О. Богомольця НАН України*

² *Ніжинський державний університет імені Миколи Гоголя*

Відомо, що активація фосфатидилінозитол 3-кіназа (PI3K) залежного шляху в кумулюсних клітинах необхідна для мейотичного дозрівання ооцитів. Раніше нами встановлено, що при імунному ушкодженні яєчників відбувається посилення апоптотичної і некротичної загибелі фолікулярних клітин, і, як наслідок, пригнічення процесу мейозу. Додавання інтерферону α (IFNα) до середовища культивування кумулюсно-ооцитарних клітинних комплексів зменшувало загибель фолікулярних клітин і призводило до збільшення кількості ооцитів на стадії метафази II. Оскільки PI3K є ланкою однієї із сигнальних систем, яка опосередковує вплив IFNα на гранулярні клітини у інтактних мишей, метою роботи було дослідити залучення PI3K-залежного шляху в механізм дії IFNα на життєздатність та загибель клітин кумулюсного оточення ооцитів за

умов імунного ушкодження яєчників, індукованого введенням алогенного антигену. В експериментах було використано специфічний інгібітор PI3K — LY294002 у концентрації 10 μM.

Встановлено, що порівняно з показниками, отриманими в результаті імунізації, додавання LY294002 до середовища культивування, що містить IFNα (100 нг/мл), нівелює стимулюючу дію IFNα і викликає зменшення кількості живих та збільшення числа апоптотичних клітин. Некротичний показник вірогідно не змінюється.

Отримані дані свідчать, що у результаті введення алогенного антигену в кумулюсних клітинах відбувається порушення PI3K-залежного сигнального шляху. IFNα викликає активацію PI3K і таким чином знижує показник клітинної загибелі за умов імунного ушкодження яєчників.